

INGLISE KEELE AINEKAVA

ÕPPEAINE KIRJELDUS

Võõrkeelepädevus.

Võõrkeelte õpetamise eesmärk on kujundada õpilastes eakohane võõrkeelepädevus, s.o mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi; kohtuda erinevate ja sarnaste väärtustega teistes kultuurides; omada ligipääsu maailmakultuuri klassikale originaalkeeles; mõista, et elus on vaja vallata mitut võõrkeelt.

Võõrkeelte õpetamise kaudu taotletakse, et põhikooli lõpuks õpilane:

- omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab teises keelekeskkonnas iseseisvalt toime tulla;
- on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides;
- tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
- mõistab oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis suurendavad enesekindlust õppida võõrkeeli ja suhelda võõrkeeltes.

A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastme kolmandas klassis.

Ainevaldkonna kirjeldus.

Võõrkeel avardab inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendab erinevate keeleliste ja mitte keeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta. Aluseks on koolipere liikmete endi ja teiste rahvus- ning kultuuriidentiteedi tundmine, väärtuste ja koostoimine lähtuvalt kristlikest ideaalidest. Keeleõpe võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning andma õpilastele

objektiivset tagasisidet saavutatu kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning aktiivse enesearengu subjekti kujunemist. Keeleõppes lähtutakse õppijast ja tema suhtlus- ning muudest tunnetuslikest eesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mida õpetatakse integreeritult. Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda enda ja võõra kultuuri sarnasusi ning erinevusi; mõista ja väärtustada teiste kultuuride ning keelte eripära; olla salliv ja vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat ning juurduda kodumaa-armastusel.

Koos suhtluspädevusega arendatakse sotsiaalset pädevust – oskus ja tahe teha koostööd teiste inimestega erinevates situatsioonides; näha kõigi inimeste ühisosa ja samas aktsepteerida inimeste erinevusi ning arvestada neid suhtlustasandil; järgida vaimuliku kasvatusel traditsiooni, kus rõhk on ligimesel ehk kaasinimesel, mis on suunatud armastusele ligimese vastu ning valmisolekule teenida ja mõista teisi sõltumata kultuurierinevustest ning maailmavaatest. See aitab kaasa teineteisemõistmisele, hoolivusele, empaatialle ning kannatlikkuse arendamisele.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi. Õppijakeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele ning tunnetuslikele vajadustele;
- erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
- õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase inspireerijaks, koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis;
- õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Keeleõppe läbiviimisel ollakse tähelepanelikud kasutatavate tekstide sisu ja keelelise kvaliteedi suhtes, kuna lapsed on iseäranis vastuvõtlikud keeles ja kirjanduses peituvatele mõjudele, kuna nende keeletaju ning ideaalid on veel tundlikud ja aktiivselt kujunemas. Materjalide valikus lähtutakse õpilaste huvidest, et hoida ja kasvatada õpimotivatsiooni ja

tutvustatakse ka kaasaegset kirjandust ning meediamaterjale, et õpilased õpiksid eristama kvaliteetset ja mittekvaliteetset infot.

ÜLDPÄDEVUSTE KUJUNDAMINE

Pädevustes eristatava nelja omavahel seotud komponendi – teadmiste, oskuste, väärtushoiakute ja käitumise – õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeeleeõpetuse eesmärkides ja tulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ning õpioskused. Võõrkeelt õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja tegevuste kaudu.

- **Kultuuri- ja väärtuspädevust** toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Pärnu Kristlikus Erakooli õpitakse mõistma kultuurilisest eripärast tulenevaid erinevusi inimeste ja kultuuride vahel s.h. väärtushinnangud, religioon ja traditsioonid.
- **Sotsiaalne ja kodanikupädevus** annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikule vaja teada **õpitavat** võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne ja kodanikupädevus tihedalt seotud kultuuri- ja väärtuspädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.
- **Enesemääratluspädevus** areneb võõrkeeleeõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat käsitletakse võõrkeeletunnis arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Pärnu Kristlikus Erakoolis luuakse tingimused selleks, et laps suudaks ise teha valikuid, oma tegevust kavandada ning analüüsida.
- **Õpipädevust** kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Pärnu Kristlikus Erakoolis oskab õpilane kasutada omandatud teadmisi reaalses (elulistes)

situatsioonides. • Suhtluspädevus on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendusoskus, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes.

- **Matemaatika-, loodusteadusliku- ja tehnoloogiapädevusega** on võõrkeeleeõppel kõige väiksem kokkupuude, kuid see on olemas, sest suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehes), samuti saab teemade raames käsitleda matemaatika, loodusteadusliku ja tehnoloogiapädevuse vajalikkust erinevates elu- ja tegevusvaldkondades.
- **Ettevõtlikkuspädevus** kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärgid ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega. Eesmärgiks on, et Pärnu Kristliku Erakooli õpilane tuleb iseseisvalt ja loovalt toime ka teises keele- ja kultuurikeskkonnas.
- **Digipädevus** areneb internetist võõrkeelse info otsimisel, saadud teabe rakendamisel ning digikeskkonnas suheldes. Pärnu Kristlikus Erakoolis kasutatakse võõrkeeletundides veebikeskkonnas olevaid õppevarasid, ning keeleoskust arendavaid mänge. Digikeskkonnas võõrkeeles suheldes jälgitakse info ohutut kasutamist ja jagamist. Eraelu kajastavaid, sh isikuandmeid sisaldavaid tekste koostades ning jagades pööratakse tähelepanu interneti turvalisusele. Internetiturvalisuse teemasid käsitletakse ka võõrkeelsetes aruteludes.

Lõiming teiste ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleeõppes kasutatavad ealiselt sobilikud materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks:

Eesti keel ja kirjandus – emakeelena on eesti keel võõrkeele õpetuse aluseks. Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleeõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti. Arendatakse kirjalikku ja suulist eneseväljendusoskust, luuakse tekste ning õpitakse neist aru saama. Kõik need teadmised ja oskused kantakse järgmist keelt õppides üle uude kultuurikonteksti.

Matemaatika – matemaatikapädevuse arengut toetab numbrite tundmise ja arvutamise

kõrval erinevates alustekstides leiduvate sümbolite ja tabelite mõistmine ning tõlgendamise oskuse arendamine- näiteks numbrite, aastaarvude ja kuupäevade kontekstis.

Loodusõpetus – lõiming kujundatakse erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu. Võõrkeele õppes juhitakse õpilasi väärtustama looduslikku mitmekesisust ning vastutustundlikku ja säästvat eluviisi; ära tundma kultuurilist eripära ja järgima üldtunnustatud käitumisreegleid; kujundama oma arvamust ning olema aktiivne ja vastutustundlik kodanik.

Kunst – kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade (nt „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg”) ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt). Õpilasi suunatakse märkama ja väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust.

Tehnoloogia – erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu teadvustatakse tehnoloogia arengusuundi- seejuures arutletakse nt tehnoloogia kasutamisega kaasnevate võimaluste ja ohtude üle või tutvutakse eri valdkondade teadussaavutustega.

Kehaline kasvatus – kehakultuuripädevus seostub võõrkeeltes tervisliku eluviisi ja kehalise aktiivsuse väärtustamisega. Võõrkeeleõppes (nii nagu kõigis õppetegevustes) tuleb sallivalt suhtuda kaaslastesse, järgida ausa mängu reegleid ning teha koostööd.

Õppetegevuse kavandamine ning korraldamine

Õpet kavandades ja korraldades:

- lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab õpilasele piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- võimaldatakse õppida üksi ning koos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseiks ning iseseisvaks õppijaiks;
- kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
- mitmekesistatakse õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvuti/ multimeediaklass, õpilasvahetus, õppereisid, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega jne;

- kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne. Õppesisu käsitlemise valiku teeb aineõpetaja arvestusega, et kooliastmeti kirjeldatud õpitulemused, üld- ja valdkonnapädevused ning ainepädevused oleksid saavutatud.

A-võõrkeel kirjeldus

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks A-võõrkeele õppe tähtsamaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeeleõppeks motivatsiooni. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab pikaajalist pingutust, mis eeldab õppija aktiivset osalust. Õppija keele oskuse arengut toetab lõimitud aine- ja keeleõpe. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õpetamisel ning võõrkeele kasutamisel. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õpilase võime mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu. Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Pärnu Kristlikus Erakoolis on teemade käsitlemise lähtekohaks „Mina ja minu lähiümbrus“. Teemasid käsitledes lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ning vajadustest. Keeletunnis suheldakse peamiselt inglise keeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi anda. Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades õpimappi.

A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused aitavad omandada uusi võõrkeeli. Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õpet kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmeis on ainetunni tähtis osa paaris- ja rühmatöö. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne). Inglise keelega

tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama inglise keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad mitmesugused ülesanded, nt iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikaist, õpetaja juhendamisel tehtavad projektitööd, mille käigus rakendatakse kõiki osaoskusi. Õpilaste motiveerimiseks tuleks aidata neil leida kirjasõpru. Õppijat on vaja motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse.

Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õpilase iga edusammu. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab võõrkeele mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

Lõiming

Võõrkeele ainekavas arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab inglise keele, maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeele õppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelevahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks. Võõrkeele oskus võimaldab muuhulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikaile, toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine tarvis. Inglise keele õppes toimub lõiming eeskätt eesti keele, muusika, kunsti, usuõpetuse, loodusõpetuse ja matemaatika ainevaldkondadega. Õpilane saab aimu eesti ja inglise keele erinevustest, õppides seeläbi ka oma emakeelt paremini mõistma, arendades kirjalikku- ja suulist eneseväljendusoskust ning luues tekste. Lõimumine muusikaõppega toimub lihtsamate inglisekeelsete laulude õppimise kaudu. Kunstiga lõimumine toimub vahetute kunstiellamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusikaüritused, näitused). Õpilasi suunatakse märkama ja väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust. Loodusõpetuse ainevaldkonnaga toimub lõimumine seeläbi, et õpilane oskab nimetada vastavalat eale loodusest levinumaid looma-, linnu- ja taimeliike, kasutades selleks juba varem loodusõpetuses omandatud teadmiste abi. Tunneb mõningaid Euroopa ja maailma riikide nimetusi ja oskab neid kaardil ka määrata.

3. klassi lõpetaja:

- saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- oskab kasutada õpitud väljendeid ja lühilauseid vestlusolukorras (enesesetutvustus, tervitamine, tänamine, hüvastijätt, õnnesoov) ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;

- oskab vastata ja reageerida lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- oskab öelda oma vanust ja numbreid 1-100;
- oskab öelda aega (täistunnid kellal);
- oskab hääldada oma nime;
- lugemisel saab aru tuttava sõnavara lühitekstidest, kirjalikest lühitööjuhenditest;
- oskab õige intonatsiooni, rõhu ja rütmiga lugeda õpitud dialooge, lühijutte, luuletusi;
- oskab kirjutada enda ja oma lähimate kaaslaste nimesid;
- oskab õigesti kirjutada sõnu, mida vajab õppematerjalides olevate mõistatuste ja ristsõnade lahendamisel;
- oskab juhendamisel lõpetada jutustusi, lauseid ja fraase.

Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
Mina ja teised enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, sugu, vanus, elukoht jmt), kehaosad, riietus.	Väärtused ja kõlblus Tervis ja ohutus
Kodu ja lähiümbrus pereliikmete tutvustus (nimi, vanus, sugu,) ja kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna jmt). Kodu- ja lemmikloomad. Transport.	Kultuuriline identiteet Väärtused ja kõlblus Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
Kodukoht Eesti Riik, pealinn, rahvused; aastaajad, ilm, elu linnas ja maal.	Keskkond ja jätkusuutlik areng Tervis ja ohutus
Riigid ja nende kultuur tähtsamad pühad, tavad ja sümbolika; Eesti naaberriigid	Väärtused ja kõlblus Kultuuriline identiteet

Igapäevaelu. Õppimine ja töö Igapäevatoimingud ning nende tegevustega seotud vahendid. Ametid. Suhtlemine teeninduses.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Kodanikualgatus ja ettevõtlikkus Teabekeskond
Vaba aeg Lihtsamad tegevused ja hobid (muusika, sport jmt).	Tervis ja ohutus Keskond ja jätkusuutlik areng Elukestev õpe ja karjääri planeerimine

Õppetegevustel I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel (lisaks nendega seotud ülesanded, näit. riimuvate sõnade leidmine). Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel kasutades palju pildimaterjali. Omandatakse esmane sõnavara kasutades erinevaid meetodeid (teatud sõnale või fraasile reageerimine, esemele või pildile osutamine, loetellu sobimatu sõna äratundmine, kuuldu põhjal pildi joonistamine/täiendamine).

Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis (lausete moodustamine pildi alusel, dialoogide esitamine). Õpilased õpivad võõrkeeles häälikuid eristama ning omandavad esmased õige häälduse alused (häälega lugemine). Õpilased õpivad tundma inglise keele häälikuid, tähestikku ning tähtede õiget kirja pilti (ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine). Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ning seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui rühmas. Metoodilisi võtteid valides lähtutakse eakohasusest. Üldpädevuste kujundamine toimub õpetaja suunamisel läbi oma isiku, klassi tööreeglite, õppeprotsessi ja erinevate teemade käsitlemise.